

„Wij keren tot de kern der dingen :
de Oerbron van het eeuwig zijn.”

TOT VROOM AANDENKEN

aan Mejuffrouw

Suzu Alphonsine Maria Godelieve D'HAENE

dochter van de Heer & Mevrouw

PIERRE D'HAENE - DE WITTE

Candidaat in de Wijsbegeerte en Letteren,

Ijveraarster van de Bond van het H. Hart,

Lid van het St Thomasgenootschap

en van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond.

Geboren te Ronse op 13 Januari 1928,

overleden in liefdevolle vereniging met Gods Heilige Wil
te Gent, op 10 Februari 1952, versterkt door al de

Troostmiddelen van onze Moeder de H. Kerk.

Voor kort nog vierden wij haar vierentwintigste verjaardag. Nu staan wij aan haar doodsbed. Gij hebt gewild Heer, haar bij U de heerlijkheid van haar jeugd verder te geven. De rozenkrans, die haar handen omstrengelt, wordt het symbool van haar leven: blijde en droeve mysteries kende zij hier; in Uw licht beleeft zij thans de glorierijke.

Zij heeft de diepe vreugde gekend van een jong leven, dat groot was en schoon, omdat het een voortdurend wegschenken van zichzelf was.

Wat zij in de schoot van een diep christelijke familie ontvangen had, gaf zij met een vanzelfsprekende onbaatzuchtigheid aan haar goede ouders, broers en zusters weer; zoals zij het uitdreef en mededeelde aan haar leerlingen en vriendinnen. Haar oprecht geloof, haar dappere trouw en haar bezielende edelmoedigheid maakten haar tot de trots en de hoop van haar familie, tot een bron van vreugde voor die haar kenden en tot een lichtend voorbeeld voor allen.

Op de grondslagen van die deugden hoopte zij ook, samen met haar verloofde, een hemelhuis op te bouwen: een burcht van Vlaamse degelijkheid en christelijke vroomheid.

Dit maakte haar groot en edel in de ogen van God, die haar „Schild ende betrouwen” was. Jong gerijpt tot de hoogste wijsheid schreef ze: „Een jong mens is toch dom als hij te veel op eigen kracht rekent en te weinig op God. De beproeving heeft mij in elk geval deemoediger gemaakt, ik weet nu hoe nodig ik God heb. Ik vraag elke dag de genade om goed te zijn en sterk... en opdat God alles zou schikken voor mij zoals het best is”.

(Uit haar eigen brieven).

Ja Vader... als mijn lichaam kwijnt,

Ja Vader... als de ziekte pijn,

Ja Vader... als mijn ziele strijdt,

Ja Vader... als mijn herte schreit,

Ja Vader... als het kruis me drukt.

Vake, Moeke, mijn jongen, mijn broers, zusters, bloedverwanten en vrienden, voor het onzeggelijk vele dat gij voor mij deedt, dank ik U allen. Vake, Moeke, gij hebt voor mij al gedaan wat menselijk mogelijk was.

De kundige en toegewijde zorg van de Professor, Dokters, Zusters en Verpleegsters, de gebeden van bloedverwanten en vrienden, zouden mij zeker bij U allen gehouden hebben; maar Onze Lieve Heer verwachtte mij. Toen hij me riep, dan was mijn leuze: „Gheve di al!”

SUZY, het was uw enig verdriet, te weten dat wij om uw heengaan zouden treuren. Spreek voor ons ten beste bij de Heer. Wij hebben U allen nog nodig: uw ouders, verloofde, broeders en zusters, bloedverwanten en vrienden, uw dierbaar Vlaamse Volk. Help ons het leed te dragen zoals Gij zelf het deedt.

Sint Lutgart, bid voor ons!

H. Hart van Jezus, zaligheid van die in U hopen,
hoop van die in U sterven, ontferm U onzer.